

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Nu kan tavshed jo også give anledning til misforståelser; det mener jeg nu ikke ville have været tilfældet, selv om jeg havde undladt at tage ordet. Når jeg alligevel tager ordet, så er det for at få lejlighed til i forbindelse med hr. Otto Mørchs spørgsmål klart at tilkendegive, at de hensyn, der skal tages i henhold til indgåede aftaler, også er hensyn, der vil blive taget af undertegnede.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 623

3) Til miljøministeren af:

Kjelgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at fremme en hurtigere sagsbehandling i miljø-sager?«

Skriftlig begrundelse

Den langsommelige beslutningsproces, som miljølovens ankesystem ofte resulterer i, er ødelæggende for erhvervslivets muligheder for at planlægge og udvikle sig og dermed skadelig for beskæftigelsen.

Senest har sagen omkring udvidelsen af medicinalvirksomheden H. Lundbeck & Co. i Valby vist, at en miljø-sag kan trække ud i op til 4 år.

Dette er helt uacceptabelt. I arbejdsministeriet forsøger man at skaffe flere i arbejde. Men i miljøministeriet modarbejdes disse bestræbelser gennem en langsommelig sagsbehandling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg kan svare hr. Kjelgaard, at jeg er meget opmærksom på spørgsmålet om den samlede behandlingstid for sager inden for miljøministeriets område. Jeg har derfor iværksat et undersøgelsesarbejde med henblik på at få klarlagt mulighederne for at få nedbragt sagsbehandlingstiderne. Som et led heri besøger ministeriet for tiden en række kommuner og amtskommuner for at søge at tilrettelægge en nøjere gennemgang af en række repræsentative sager om regulering i anvendelse af fast ejendom.

Det er tanken også at følge de pågældende sager i ankeinstanserne, så man får et samlet billede af sagsbehandlingen og grundlag for at vurdere, hvad det er for forhold, der tager lang tid.

Arbejdet foregår i kontakt med bl. a. Industrirådet og de kommunale organisationer. Resultatet af undersøgelserne håber jeg skulle være klar ved slutningen af året.

I den nævnte sag, som der refereres til, H. Lundbeck & Co. i Valby, har den samlede sagsbehandlingstid været 3-4 år. Den har selvfølgelig været alt for lang. Ingen tvivl om den ting. Jeg skal i denne sag kun henvise til det svar, jeg gav den 19. februar 1981 på et spørgsmål fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Det fremgår med meget stor tydelighed heraf, at til trods for sagens meget principielle karakter har arbejdet kun været i nogle ganske få måneder i miljøministeriet. Resten af den lange sagsbehandlingstid tegner Københavns kommune sig for. Med den viden, vi er i besiddelse af i øjeblikket, vil jeg skønne, at arbejdet på en lokalplan fra det øjeblik, hvor pennen første gang sættes til papiret, og til planen har retsvirkning, vel nok typisk vil tage ca. 1 års tid. Dette kunne tyde på, at der er nogle kommuner, der med fordel kunne gå deres administration igennem og modernisere deres forretningsgang.

Da folketinget i sin tid behandlede forslaget til kommuneplanen, det var i 1975, var der fra alle sider, bortset fra fremskridtspartiet, enighed om, at de høje bebyggelsestætheder burde nedsættes. Ikke mindst partiet venstre gik kraftigt ind for lavere udnyttelsesgrad i Københavns kommune. Folketinget bestemte derfor, at bebyggelsesprocenter på mere end 110 skal godkendes af miljøministeren. I sagen om Lundbeck & Co. ønskede Københavns kommune godkendt en bebyggelsesprocent på 175.

Miljøministeriet har i overensstemmelse med folketingets intentioner ikke på noget tidspunkt fastsat en bebyggelsesprocent højere end 150 i Københavns kommune, og det vil sige den samme bebyggelsesprocent, som blev godkendt i sagen om Lundbeck & Co. Jeg vil derfor understrege, at miljøministeriets afgørelse efter min bedste overbevisning ikke koster nye arbejdspladser. Afgørelsen over for Lundbeck & Co.s muligheder for at udvide er således, at man kan udvide til det dobbelte af det, man havde forudset.